HOTĂRÂREA TRIBUNALULUI (Camera a șasea)

13 septembrie 2010 *

În cauza T-314/06,

Whirlpool Europe Srl, cu sediul în Comerio (Italia), reprezentată de M. Bronckers și de F. Louis, avocați,

reclamantă,

susținută de

Republica Italiană, reprezentată de domnul G. Albenzio, avvocato dello Stato,

și de

Consiliul European al Producătorilor de Echipamente Casnice (CECED), cu sediul în Bruxelles (Belgia), reprezentat de Y. Desmedt și de A. Verheyden, avocați,

interveniente,

* Limba de procedură: engleza.

împotriva

Consiliului Uniunii Europene, reprezentat de domnul J.-P. Hix, în calitate de agent, asistat de G. Berrisch, avocat,

pârât,

susținut de

Comisia Europeană, reprezentată de domnii H. van Vliet și T. Scharf, în calitate de agenți,

și de

LG Electronics, Inc., cu sediul în Seul (Coreea de Sud), reprezentată inițial de L. Ruessmann și de P. Hecker și ulterior de L. Ruessmann și de A. Willems, avocați,

interveniente,

având ca obiect o cerere de anulare în parte a Regulamentului (CE) nr. 1289/2006 al Consiliului din 25 august 2006 de instituire a unui drept antidumping definitiv și de percepere definitivă a dreptului provizoriu instituit la importurile de anumite frigidere „side-by-side" originare din Republica Coreea (JO L 236, p. 11, Ediție specială, 11/vol. 47, p. 247),

TRIBUNALUL (Camera a șasea),

compus din domnii A. W. H. Meij (raportor), președinte, V. Vadapalas și L. Truchot, judecători,

grefier: doamna C. Kantza, administrator,

având în vedere procedura scrisă și în urma ședinței din 11 noiembrie 2009,

pronunță prezenta

Hotărâre

Cadrul juridic

1 Reglementarea antidumping de bază este constituită de Regulamentul (CE) nr. 384/96 al Consiliului din 22 decembrie 1995 privind protecția împotriva importurilor care fac obiectul unui dumping din partea țărilor care nu sunt membre ale Comunității Europene (JO 1996, L 56, p. 1, Ediție specială, 11/vol. 12, p. 223), cu modificările ulterioare (denumit în continuare „regulamentul de bază") [înlocuit de Regulamentul (CE) nr. 1225/2009 al Consiliului din 30 noiembrie 2009 privind protecția împotriva importurilor care fac obiectul unui dumping din partea țărilor care nu sunt membre ale Comunității Europene (JO L 343, p. 51, rectificare în JO 2010, L 7, p. 22)].

2 Articolul 1 alineatele (1) și (4) din regulamentul de bază [devenit articolul 1 alineatele (1) și (4) din Regulamentul nr. 1225/2009] prevede:

„(1) Poate fi supus unei taxe antidumping orice produs care face obiectul unui dumping în cazul în care punerea sa în liberă circulație în cadrul Comunității cauzează un prejudiciu.

[…]

(4) În sensul prezentului regulament, prin «produs similar» se înțelege un produs identic, și anume asemănător în toate privințele produsului respectiv sau, în absența unui astfel de produs, alt produs care, cu toate că nu este asemănător în toate privințele, prezintă caracteristici foarte apropiate celor ale produsului respectiv."

3 Articolul 15 din regulamentul de bază (devenit articolul 15 din Regulamentul nr. 1225/2009) prevede:

„(1) Consultările prevăzute de prezentul regulament se desfășoară în cadrul unui comitet consultativ compus din reprezentanți ai fiecărui stat membru și prezidat de un reprezentant al Comisiei. Au loc consultări de îndată, fie la cererea unui stat membru, fie la inițiativa Comisiei și, în orice caz, într-un interval care permite respectarea termenelor stabilite de prezentul regulament.

(2) Comitetul se întrunește la convocarea președintelui. Acesta comunică statelor membre toate informațiile utile, cât mai curând posibil, dar cu cel puțin zece zile lucrătoare înaintea reuniunii.

(3) În cazul în care este necesar, consultările pot avea loc numai în scris; în acest caz, Comisia avizează statele membre și le precizează termenul în care acestea pot să își exprime opinia sau să ceară o consultare orală pe care o organizează președintele, sub rezerva ca această consultare orală să se poată desfășura într-un interval de timp care să permită respectarea termenelor stabilite de prezentul regulament.

(4) Consultările se referă în principal la:

[…]

(d) măsurile care, având în vedere circumstanțele, sunt adecvate pentru a preveni prejudiciul cauzat de dumping sau pentru a-l remedia, precum și modalitățile de aplicare a acestor măsuri."

4 Termenul de zece zile lucrătoare pe care articolul 15 alineatul (2) din regulamentul de bază [devenit articolul 15 alineatul (2) din Regulamentul nr. 1225/2009] îl acordă președintelui comitetului consultativ pentru comunicarea tuturor informațiilor utile a fost introdus în regulamentul de bază prin Regulamentul (CE) nr. 461/2004 al Consiliului din 8 martie 2004 (JO L 77, p. 12, Ediție specială, 11/vol. 34, p. 171), al cărui considerent (17) prevede:

„Informațiile comunicate statelor membre în cadrul comitetului consultativ sunt adesea foarte tehnice și implică o analiză economică și juridică elaborată. Pentru a lăsa statelor membre timp suficient pentru a le analiza, acestea ar trebui transmise cu cel puțin zece zile înaintea datei reuniunii stabilite de președintele comitetului consultativ."

5 Articolul 20 din regulamentul de bază (devenit articolul 20 din Regulamentul nr. 1225/2009) prevede:

„(1) Reclamanții, importatorii și exportatorii, precum și asociațiile lor reprezentative și reprezentanții țării exportatoare pot cere să fie informați cu privire la detaliile referitoare la faptele și motivele principale pe baza cărora s-au instituit măsurile

provizorii. Cererile de informare trebuie adresate în scris de îndată ce au fost instituite măsuri provizorii și informația trebuie transmisă în scris cât mai repede posibil.

(2) Părțile menționate la alineatul (1) pot cere o informare finală cu privire la faptele și considerațiile esențiale pe baza cărora se intenționează să se recomande instituirea de măsuri definitive sau închiderea unei anchete sau a unei proceduri fără instituirea de măsuri; o atenție specială trebuie acordată informării cu privire la faptele sau considerațiile diferite de cele utilizate pentru măsurile provizorii.

[…]

(4) Informarea finală trebuie făcută în scris. Ținând seama de necesitatea de a proteja confidențialitatea informațiilor, ea trebuie transmisă cât mai repede posibil, în mod normal, în termen de cel mult o lună înaintea deciziei definitive sau de transmiterea de către Comisie a unei propuneri de decizie definitivă, în conformitate cu articolul 9. În cazul în care Comisia nu este în măsură să comunice în acest termen anumite fapte sau considerații, comunicarea trebuie făcută cât mai repede posibil. Informarea nu este un obstacol pentru orice decizie ulterioară care poate fi luată de Comisie sau de Consiliu și, în cazul în care această decizie se bazează pe fapte și considerații diferite, acestea din urmă trebuie comunicate cât mai curând posibil.

(5) Observațiile făcute după informarea finală nu pot fi luate în considerare decât în cazul în care sunt primite într-un termen pe care Comisia îl stabilește în fiecare caz, ținând seama în mod corespunzător de urgența cazului, dar care nu poate fi mai mic de zece zile."

Istoricul cauzei

1. *Piața care face obiectul anchetei*

6 Piața combinelor frigorifice, obiectul anchetei la terminarea căreia au fost adoptate măsurile antidumping în litigiu, cuprinde trei segmente:

— segmentul combinelor „bottom-mount", al căror compartiment de congelare este plasat dedesubtul compartimentului de răcire;

— segmentul combinelor „top-mount", al căror compartiment de congelare este plasat deasupra compartimentului de răcire;

— segmentul combinelor „side-by-side", dotate cu două uși batante care deschid un compartiment de congelare și un compartiment de răcire juxtapuse.

7 Recent, a apărut pe piață un nou tip de combină frigorifică, cu trei uși, al cărui compartiment de congelare este plasat dedesubtul compartimentului de răcire într-un singur corp. Compartimentul de congelare este echipat cu o ușă, în timp ce două uși batante juxtapuse deschid compartimentul de răcire.

2. *Faza inițială a procedurii de anchetă*

8 La 18 aprilie 2005, reclamanta, Whirlpool Europe Srl, a prezentat Comisiei Comunităților Europene, în temeiul regulamentului de bază, o plângere îndreptată împotriva importurilor de anumite frigidere originare din Coreea de Sud.

9 La 2 iunie 2005, Comisia a publicat avizul de deschidere a unei proceduri antidumping privind importurile de anumite frigidere „side-by-side" originare din Republica Coreea (JO C 135, p. 4). Produsele despre care se prezuma că fac obiectul unui dumping erau combinele frigorifice cu o capacitate de peste 400 de litri, echipate cu cel puțin două uși exterioare separate și juxtapuse.

10 Comisia a trimis chestionare tuturor părților cunoscute ca fiind vizate de anchetă.

11 O societate coreeană, LG Electronics, Inc. (denumită în continuare „LG"), a arătat că toate frigiderele de mare capacitate ar fi trebuit incluse în definiția produsului care face obiectul anchetei, deoarece au aceeași finalitate, și anume, conservarea produselor alimentare și a băuturilor, și deoarece majoritatea sunt prevăzute atât cu un compartiment pentru răcire, cât și cu un compartiment pentru congelare.

12 În plus, LG a susținut că definiția produsului în cauză cuprinsă în avizul de deschidere era eronată. Societatea a precizat că industriașii înțelegeau prin frigidere „side-by-side" frigiderele care dispun de un compartiment de răcire și de un compartiment de congelare situate unul lângă altul și prevăzute cu uși exterioare separate pentru fiecare compartiment. Potrivit acesteia, dacă definiția produsului în cauză din avizul de deschidere ar fi fost menținută, unele frigidere suprapuse, și anume, combinele frigorifice dotate cu două uși pentru compartimentul de răcire de sus și cu o ușă pentru

compartimentul de congelare de dedesubt, ar fi trebuit incluse în anchetă, în timp ce modele comparabile echipate cu o singură ușă pentru fiecare compartiment ar fi fost excluse. LG a solicitat, așadar, ca toate combinele frigorifice dotate cu trei sau mai multe uși să fie excluse din cadrul procedurii sau ca aceasta din urmă să fie extinsă la toate combinele frigorifice.

13 În final, LG a susținut că nu contau caracteristicile externe ale modelelor, în special ușile, ci configurația lor internă. Mai exact, LG a arătat că alinierea compartimentelor de răcire și de congelare este principala caracteristică distinctivă fundamentală a unui frigider „side-by-side".

14 La 14 noiembrie 2005, reclamanta a furnizat Comisiei analize publicate în reviste de consum care preconizau includerea frigiderului cu trei uși în cadrul definiției produsului în cauză.

15 La 17 noiembrie 2005, cu ocazia unei reuniuni cu Comisia, reclamanta a luat cunoștință de argumentația prezentată de LG privind definiția produsului în cauză. Reclamanta a răspuns la aceasta în scris la 13 decembrie 2005. Prin scrisorile din 17 și din 25 ianuarie 2006, LG a depus alte observații, la care reclamanta a răspuns la 31 ianuarie 2006. La 2 februarie 2006, reclamanta a fost din nou audiată de Comisie. La 6, la 7 și la 15 februarie 2006, LG a prezentat Comisiei noi observații în ceea ce privește definiția produsului în cauză.

3. *Regulamentul provizoriu*

16 La 28 februarie 2006, Comisia a adoptat Regulamentul (CE) nr. 355/2006 de instituire a unui drept antidumping provizoriu la importurile de anumite frigidere „side-by-side" originare din Republica Coreea (JO L 59, p. 12, Ediție specială, 11/vol. 45, p. 125, denumit în continuare „regulamentul provizoriu").

17 În regulamentul provizoriu, Comisia a respins teza susținută de LG, întemeiată pe finalitatea comună a tuturor frigiderelor de mare capacitate, pentru motivul că piața frigiderelor „side-by-side" ar reprezenta „cu siguranță un segment de piață independent și diferit". Caracteristicile fizice speciale ale frigiderului „side-by-side", în special cele două uși mari juxtapuse, i-ar conferi „un loc specific" pe piața combinelor.

18 Comisia a respins și teza susținută de LG prin care se avea în vedere excluderea din cadrul procedurii a tuturor combinelor frigorifice dotate cu trei sau mai multe uși, pentru motivul că ancheta ar fi stabilit lipsa unei „definiții utilizate în mod comun" pentru frigiderele „side-by-side". Dimpotrivă, combina cu trei uși menționată de LG s-ar găsi pe piață alături de toate celelalte modele de frigidere „side-by-side".

19 Comisia a conchis cu titlu provizoriu că, în pofida diferențelor privind volumul, funcțiile opționale și materialele utilizate, toate tipurile de frigidere „side-by-side", inclusiv combinele cu trei uși cu un compartiment de congelare situat dedesubt, prezentau aceleași caracteristici fizice și tehnice de bază și erau destinate în principal acelorași utilizări.

20 Prin urmare, Comisia a reținut că frigiderele „side-by-side" produse și vândute în Uniunea Europeană de industria comunitară, pe de o parte, și cele produse și vândute în Coreea de Sud, pe de altă parte, prezentau caracteristici fizice și tehnice esențiale, precum și utilizări de bază identice și le-a considerat, așadar, cu titlu provizoriu, similare în sensul articolului 1 alineatul (4) din regulamentul de bază.

21 În consecință, regulamentul provizoriu prevede la articolul 1:

„Se instituie un drept antidumping provizoriu pentru frigiderele «side-by-side», care mai sunt denumite și combine frigorifice cu o capacitate de peste 400 l, echipate cu cel puțin două uși exterioare separate și suprapuse, încadrate la codul NC ex 8418 10 20 (cod TARIC 8418 10 20 91) și originare din Republica Coreea."

4. *Faza ulterioară a procedurii de anchetă*

22 După ce au primit din partea Comisiei comunicarea privind concluziile sale provizorii, reclamanta și LG au prezentat noi observații privind definiția produsului în cauză. LG a adresat de asemenea Comisiei un raport de expertiză referitor la un proiect de clasificare a frigiderelor. Printr-un schimb de scrisori, reclamanta și LG și-au expus pozițiile privind definiția produsului în cauză.

5. *Documentul de informare finală*

23 La 30 iunie 2006, Comisia a întocmit documentul de informare finală. Aceasta a amintit că era o practică constantă a instituțiilor Uniunii, atunci când definesc produsul în cauză, să ia în considerare în primul rând caracteristicile fizice și tehnice esențiale ale acestui produs, iar anumite modele încadrate în segmente de produse diferite erau în mod obișnuit considerate un singur produs, cu excepția cazurilor în care există „linii clare de demarcare" între diferitele segmente.

24 Comisia a considerat că ancheta stabilise că împărțirea tradițională în trei segmente a pieței combinelor de mare capacitate era necontestată și cunoscută de toți operatorii din domeniu, astfel încât nu se justifica includerea în definiția produsului în cauză a tuturor combinelor, după cum solicita LG.

25 Comisia a subliniat în continuare că nici caracteristicile fizice (două uși una lângă alta și lărgimea aparatului), nici considerații referitoare la comercializare și la percepția consumatorului nu justificau excluderea modelului cu trei uși din cadrul definiției produsului în cauză. Comisia a dedus, așadar, că trebuia inclus în această definiție „modelul side-by-side cu trei uși".

6. *Documentul de informare finală revizuit*

26 Părților interesate le-a fost acordat un termen, care expira la 11 iunie 2006, pentru a-și prezenta comentariile cu privire la documentul de informare finală.

27 La 5 și la 6 iulie 2006, președintele comitetului consultativ a comunicat statelor membre documentele privind măsurile definitive pe care Comisia intenționa să le propună.

28 La 11 iulie 2006, reclamanta și LG și-au prezentat comentariile privind documentul de informare finală. Reclamanta și-a confirmat acordul cu privire la definiția produsului în cauză reținută de Comisie, în timp ce LG a contestat din nou raționamentul și concluziile adoptate în această privință de Comisie.

29 Prin scrisoarea din 14 iulie 2006, Comisia a informat statele membre că își modificase poziția privind definiția produsului în cauză, din care excludea pe viitor frigiderele cu trei uși.

30 Prin scrisoarea din 17 iulie 2006 adresată comisarului european pentru comerț, reclamanta a contestat această schimbare de poziție, de care avusese cunoștință în mod informal.

31 Prin scrisoarea din 19 iulie 2006, Comisia a trimis reclamantei documentul de informare finală revizuit, informând-o cu privire la această modificare. În acest document, Comisia a arătat:

„Elemente de probă suplimentare în sprijinul unei definiții a segmentului de frigidere «side-by-side» pe baza configurației interne a compartimentelor, iar nu a poziției ușilor, au fost prezentate de exportatorul citat anterior. După concluziile definitive, în lumina elementelor de probă suplimentare furnizate de exportatorul în cauză, au fost evaluate mai detaliat pozițiile exprimate de unele dintre principalele institute de cercetare și organisme de clasificare, majoritatea acestora clasificând frigiderele «side-by-side» pe baza configurației interne, iar nu a poziției ușilor. În concluzie, din punctul de vedere al caracteristicilor fizice, modelul cu trei uși nu poate fi considerat parte din segmentul «side-by-side» […]. În ceea ce privește percepția consumatorului, atât reclamantul, cât și industria comunitară au prezentat, în sprijinul punctelor de vedere exprimate, sondaje efectuate în rândurile consumatorilor, care se contrazic reciproc. Astfel, din acest punct de vedere, nu se poate desprinde nicio concluzie clară într-un sens sau altul.

Din cele prezentate anterior reiese că modelul cu trei uși trebuie considerat ca aparținând segmentului de combine «bottom-mount», iar nu celui al combinelor «side-by-side». […]

Prin urmare, s-a considerat că trebuie revizuită definiția produsului, astfel cum apare aceasta în regulamentul provizoriu. Astfel, definiția definitivă a produsului în cauză este cea a combinelor frigorifice cu o capacitate de peste 400 de litri, echipate cu compartimente de congelare și de răcire juxtapuse, originare din Republica Coreea, încadrate în prezent la codul NC ex 8418 10 20.”

32 Un termen care expira la 31 iulie 2006, la ora 10, a fost acordat reclamatei și celorlalte părți interesate pentru a-și prezenta observațiile.

33 La 19 și la 20 iulie 2006, comitetul consultativ s-a reunit și a examinat măsurile definitive pe care Comisia intenționa să le propună Consiliului Uniunii Europene, inclusiv noua definiție a produsului în cauză, din care erau excluse combinele cu trei uși.

34 Prin scrisoarea din 28 iulie 2006, reclamanta și Consiliul European al Producătorilor de Echipamente Casnice (CECED) au criticat modificarea definiției produsului în cauză cuprinsă în documentul de informare finală revizuit.

35 La 31 iulie 2006, Comisia a prezentat Consiliului Propunerea de regulament COM (2006) 436 final de instituire a unei taxe antidumping definitive și de percepere definitivă a taxei provizorii instituite la importurile de anumite frigidere „side-by-side" originare din Republica Coreea.

36 Prin scrisoarea din 9 august 2006, Comisia a răspuns la observațiile din 28 iulie 2006 ale reclamantei.

7. *Regulamentul atacat*

37 La 25 august 2006, Consiliul a adoptat Regulamentul (CE) nr. 1289/2006 de instituire a unui drept antidumping definitiv și de percepere definitivă a dreptului provizoriu instituit la importurile de anumite frigidere „side-by-side" originare din Republica Coreea (JO L 236, p. 11, Ediție specială, 11/vol. 47, p. 247, denumit în continuare „regulamentul atacat").

38 La articolul 1, regulamentul atacat prevede:

„Se instituie un drept antidumping definitiv pentru importurile de frigidere «side-by-side», respectiv de combine frigorifice cu o capacitate de peste 400 de litri, echipate cu compartimente de congelare și de răcire juxtapuse, încadrate la codul NC ex 8418 10 20 (cod TARIC 8418 10 20 91) și originare din Republica Coreea."

Procedura și concluziile părților

39 Prin cererea introductivă depusă la grefa Tribunalului la 17 noiembrie 2006, reclamanta a introdus prezenta acțiune.

40 Avizul privind introducerea acțiunii a fost publicat în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* din 30 decembrie 2006 (JO C 326, p. 67).

41 Prin actele depuse la grefa Tribunalului la 11 ianuarie și, respectiv, la 14 februarie 2007, Comisia și LG au formulat cereri de intervenție în prezenta procedură în susținerea concluziilor Consiliului.

42 Prin actele depuse la grefa Tribunalului la 9 februarie 2007, CECED și Electrolux au formulat cereri de intervenție în prezenta procedură în susținerea concluziilor reclamantei.

43 Prin Ordonanța din 26 februarie 2007, președintele Camerei a treia a Tribunalului a admis cererea de intervenție a Comisiei.

44 Prin Ordonanța din 10 mai 2007, președintele Camerei a treia a Tribunalului a admis cererile de intervenție formulate de CECED și de LG.

45 Prin actul depus la grefa Tribunalului la 22 mai 2007, Republica Italiană a formulat o cerere de intervenție în prezenta procedură în susținerea concluziilor reclamantei.

46 Prin Ordonanța din 4 septembrie 2007, președintele Camerei a treia a Tribunalului a admis cererea de intervenție a Republicii Italiene.

47 Întrucât compunerea camerelor Tribunalului a fost modificată, judecătorul raportor a fost repartizat la Camera a șasea, căreia, în consecință, i-a fost atribuită prezenta cauză.

48 Prin Ordonanța din 10 ianuarie 2008, Tribunalul (Camera a șasea) a respins cererea de intervenție formulată de Electrolux.

49 Prin Ordonanța din 8 octombrie 2009, președintele Camerei a șasea a admis cererea reclamantei de aplicare a regimului de confidențialitate față de CECED și de LG cu privire la anumite documente care îi aparțineau, cu excepția unuia dintre înscrisurile vizate, pentru care cererea de aplicare a regimului de confidențialitate față de LG a fost respinsă. Versiunea integrală a acestui din urmă înscris a fost, așadar, notificată LG.

50 Pe baza raportului judecătorului raportor, Tribunalul (Camera a șasea) a decis deschiderea procedurii orale și, în cadrul măsurilor de organizare a procedurii, a invitat părțile să răspundă în scris la anumite întrebări. Părțile au răspuns acestei solicitări în termenul acordat.

51 Pledoariile și răspunsurile părților la întrebările adresate de Tribunal au fost ascultate în ședința din 11 noiembrie 2009.

52 Reclamanta, susținută de Republica Italiană și de CECED, solicită Tribunalului:

— anularea regulamentului atacat, în măsura în care definiția produsului în cauză și a produsului similar care a fost reținută de Consiliu în cuprinsul acestuia nu include totalitatea combinelor frigorifice de mare capacitate care au cel puțin două uși juxtapuse;

— obligarea Consiliului la plata cheltuielilor de judecată.

53 Consiliul, susținut de Comisie și de LG, solicită Tribunalului:

— respingerea acțiunii ca inadmisibilă sau ca neîntemeiată;

— obligarea reclamantei la plata cheltuielilor de judecată.

54 Întrucât domnul judecător Tchipev a fost împiedicat să participe la procedură după închiderea procedurii orale, cauza a fost reatribuită domnului președinte de cameră Meij în calitate de judecător raportor, iar domnul judecător Vadapalas a fost desemnat, în temeiul articolului 32 alineatul (3) din Regulamentul de procedură al Tribunalului, pentru a completa compunerea camerei.

55 Prin Ordonanța din 5 iulie 2009, Tribunalul (Camera a șasea), în noua componență, a redeschis procedura orală, iar părțile au fost informate că vor fi audiate într-o nouă ședință, la 8 septembrie 2010.

56 Prin scrisorile din 9, 12, 14, 15 și, respectiv, din 16 iulie 2010, reclamanta, Consiliul, Comisia, CECED, LG și Republica Italiană au informat Tribunalul că renunțau la o nouă audiere.

57 În consecință, președintele Camerei a șasea a decis terminarea procedurii orale.

În drept

1. *Cu privire la pretinsa încălcare a articolului 116 alineatul (6) din Regulamentul de procedură*

58 În ședință, Consiliul a remarcat că Republica Italiană nu putea să expună, în cererea de intervenție, observații privind fondul litigiului, care nu ar fi putut fi prezentate decât în cursul procedurii orale.

59 Tribunalul subliniază că, în temeiul articolului 116 alineatul (6) din Regulamentul de procedură, un intervenient care, precum Republica Italiană, a introdus cererea de intervenție după expirarea termenului de șase săptămâni prevăzut la articolul 115 alineatul (1) din regulamentul menționat, care începe să curgă de la data publicării în Jurnalul Oficial a avizului privind introducerea acțiunii, are dreptul numai să participe la procedura orală, să i se comunice raportul de ședință și să își prezinte observațiile pe baza acestuia în cadrul ședinței (Hotărârea Curții din 26 martie 2009, Selex Sistemi Integrati/Comisia, C-113/07 P, Rep., p. I-2207, punctul 36).

60 Cu toate acestea, trebuie să se constate că, după cum Republica Italiană a arătat în ședință, observațiile pe care aceasta le-a prezentat în cererea de intervenție constituiau numai o expunere a motivelor pe care le-a invocat în susținerea acestei cereri și că nu vizau, așadar, temeinicia acțiunii.

61 Prin urmare, trebuie să se concluzioneze că prevederile articolului 116 alineatul (6) din Regulamentul de procedură nu au fost încălcate.

2. *Cu privire la concluziile care vizează anularea*

Cu privire la admisibilitate

Argumentele părților

62 Consiliul susține că prezenta acțiune este inadmisibilă întrucât reclamanta nu solicită anularea în parte a regulamentului atacat decât în măsura în care definiția produsului în cauză și a produsului similar care a fost reținută de Consiliu în cuprinsul acestuia nu include totalitatea combinelor frigorifice de mare capacitate care au cel puțin două uși externe juxtapuse. În această privință, Consiliul invocă jurisprudența potrivit căreia anularea în parte a unui act al Uniunii nu este posibilă decât în măsura în care elementele a căror anulare este solicitată pot fi separate de restul actului.

63 Consiliul contestă de asemenea cererea formulată de reclamantă în cuprinsul replicii, prin care aceasta încearcă să obțină ca anularea regulamentului atacat sau a articolului 1 din acesta să fie însoțită de menținerea în vigoare a actului atacat până când instituțiile Uniunii vor fi luat măsurile pe care le presupune executarea hotărârii de anulare a Tribunalului. Astfel, această cerere ar presupune modificarea pe parcursul procesului a obiectului litigiului, prin urmare, Tribunalul ar statua *ultra petita* în cazul în care ar anula întregul regulamentul atacat sau articolul 1 din acesta.

64 În sfârșit, Consiliul arată că Tribunalul nu poate corecta o eroare a instituțiilor Uniunii prin invalidarea „excluderii în ultimul moment” din domeniul de aplicare al măsurilor antidumping în litigiu a frigiderelor cu trei uși.

65 Reclamanta contestă argumentele expuse de Consiliu în susținerea inadmisibilității acțiunii.

Aprecierea Tribunalului

66 Tribunalul consideră că, în împrejurările din cauză, nu trebuie să se pronunțe asupra argumentelor expuse de Consiliu în susținerea inadmisibilității prezentei acțiuni, din moment ce concluziile vizând anularea formulate de reclamantă trebuie, în orice caz, să fie respinse pe fond (a se vedea în acest sens Hotărârea Curții din 23 martie 2004, Franța/Comisia, C-233/02, Rec., p. I-2759, punctul 26).

Cu privire la fond

67 Reclamanta invocă patru motive în susținerea concluziilor vizând anularea. În primul rând, Consiliul și Comisia nu ar fi respectat dreptul la apărare al reclamantei referitor la „excluderea în ultimul moment” a frigiderelor cu trei uși din definiția produsului în cauză. În al doilea rând, instituțiile nu ar fi consultat „în timp util” statele membre în cadrul comitetului consultativ cu privire la această excludere, contrar articolului 15 alineatul (2) din regulamentul de bază. În al treilea rând, regulamentul atacat nu ar

cuprinde o motivare suficientă în ceea ce privește excluderea în litigiu. În al patrulea și ultimul rând, instituțiile ar fi săvârșit o eroare de drept la alegerea metodei utilizate pentru a defini produsul în cauză.

Cu privire la primul motiv, întemeiat pe încălcarea dreptului la apărare al reclamantei referitor la excluderea frigiderelor cu trei uși din definiția produsului în cauză

— Argumentele părților

68 În primul rând, reclamanta susține că, la 19 iulie 2006, Comisia a întocmit documentul de informare finală revizuit și că era obligată, în temeiul articolului 20 alineatul (5) din regulamentul de bază [devenit articolul 20 alineatul (5) din Regulamentul nr. 1225/2009], să ofere părților interesate un termen de cel puțin 10 zile pentru a-și prezenta observațiile. Or, Comisia ar fi transmis Consiliului propunerea de măsuri definitive la 31 iulie 2006, și anume, „la câteva ore" după expirarea termenului stabilit pentru părțile menționate în ceea ce privește prezentarea observațiilor (a se vedea punctul 32 de mai sus).

69 Reclamanta evidențiază că modificarea definiției produsului similar privește un „element fundamental" al procedurii antidumping și că aceasta este foarte neobișnuită într-un stadiu avansat al procedurii. Reclamanta ar fi comunicat astfel Comisiei 30 de pagini de observații, însoțite de 13 noi anexe, cu privire la care nu s-a făcut nicio mențiune în regulamentul atacat. În fapt, acesta din urmă ar relua numai considerațiile

care figurau deja în documentul de informare finală revizuit, comunicat la 19 iulie 2006.

70 De asemenea, reclamanta evidențiază că, întrucât Comisia a așteptat până la 9 august 2006 pentru a răspunde la observațiile sale și a răspuns în mod detaliat, acest fapt ar demonstra că observațiile sale erau relevante și necesitau o examinare aprofundată care nu ar fi intervenit înainte de modificarea de către Comisie a propunerii sale finale și de transmiterea acesteia Consiliului, la 31 iulie 2006. În aceste condiții, întrucât Comisia nu și-a acordat un timp suficient pentru examinarea observațiilor reclamantei, acest fapt ar fi lipsit de efect util dreptul la apărare al acesteia din urmă.

71 În această privință, reclamanta arată că termenul stabilit la articolul 20 alineatul (5) din regulamentul de bază nu constituie o simplă formalitate care trebuie respectată, ci are în vedere să garanteze dreptul părților interesate de a fi audiate în mod util.

72 În al doilea rând, reclamanta susține în cuprinsul replicii că, exceptând două scrisori și o notă a administrației americane pe care Consiliul le-a anexat la memoriul în apărare pentru a demonstra „lobby-ul" la care a fost supusă definiția produsului în cauză până în ultimul moment, niciunul dintre documentele și convorbirile telefonice care au exercitat o influență asupra concluziilor finale la care a ajuns Comisia nu au fost anexate versiunii neconfidențiale a dosarului și nu au fost, așadar, aduse la cunoștința părților interesate. Prin urmare, Consiliul ar fi încălcat dreptul la apărare al reclamantei. Consiliul ar fi încălcat de asemenea echitatea procedurală și egalitatea armelor prin aceea că nu ar fi divulgat toate documentele referitoare la activitățile de „lobby" exercitate asupra Comisiei.

73 Consiliul contestă temeinicia prezentului motiv, precum și admisibilitatea argumentelor invocate de reclamantă în etapa replicii.

— Aprecierea Tribunalului

74 Respectarea dreptului la apărare este un principiu fundamental al dreptului Uniunii, în temeiul căruia întreprinderilor vizate de o procedură de anchetă terminată prin adoptarea unui regulament antidumping trebuie să li se ofere, în cursul procedurii administrative, posibilitatea să își exprime în mod util punctul de vedere asupra realității și a relevanței faptelor și a circumstanțelor invocate (a se vedea Hotărârea Tribunalului din 28 octombrie 2004, Shanghai Teraoka Electronic/Consiliul, T-35/01, Rec., p. II-3663, punctele 288 și 289 și jurisprudența citată).

75 Această cerință este pusă în aplicare la articolul 20 din regulamentul de bază, care prevede, la alineatul (4) [articolul 20 alineatul (4) a devenit articolul 20 alineatul (4) din Regulamentul nr. 1225/2009], comunicarea în scris a informării finale. Potrivit acestei dispoziții, în cazul în care decizia adoptată în final se întemeiază pe fapte și pe considerații diferite de cele comunicate prin intermediul informării finale, acestea „trebuie comunicate cât mai curând posibil". Articolul 20 alineatul (5) din regulamentul de bază precizează că „[o]bservațiile făcute după informarea finală nu pot fi luate în considerare decât în cazul în care sunt primite într-un termen pe care Comisia îl stabilește în fiecare caz, ținând seama de urgența cazului, dar care nu poate fi mai mic de zece zile".

76 În cauză, este cert că, la 19 iulie 2006, Comisia a comunicat reclamantei documentul de informare finală revizuit și i-a acordat un termen care expira la 31 iulie 2006 pentru a-și expune observațiile. De asemenea, este cert că reclamanta și-a prezentat la

28 iulie 2006 observațiile privind documentul de informare finală revizuit, iar Comisia a prezentat Consiliului propunerea de regulament definitiv la 31 iulie 2006, și anume, la 12 zile după comunicarea către reclamantă a documentului de informare finală revizuit. Rezultă că Comisia se afla în posesia observațiilor comunicate de reclamantă înainte de expirarea termenului de 10 zile prevăzut la articolul 20 alineatul (5) din regulamentul de bază și că a așteptat acest ultim termen pentru a transmite Consiliului propunerea de regulament definitiv.

77 Pe de altă parte, trebuie subliniat că împrejurarea că un proiect de regulament definitiv prezentat Consiliului este distribuit în cadrul Comisiei potrivit unei proceduri scrise în scopul obținerii acordului membrilor instituției nu afectează posibilitatea reclamantei de a fi audiată în mod util, din moment ce Comisia poate, dacă este cazul, să oprească procedura scrisă menționată sau chiar să modifice proiectul de propunere ca urmare a observațiilor depuse de părțile interesate.

78 Prin urmare, trebuie să se concluzioneze că articolul 20 alineatul (5) din regulamentul de bază nu a fost încălcat de Comisie. Pentru acest motiv, nu poate fi constatată nicio încălcare a dreptului la apărare al reclamantei.

79 O asemenea concluzie nu poate fi pusă în discuție de argumentul reclamantei potrivit căruia dreptul la apărare și dreptul de fi informat au fost încălcate în măsura în care nu i-au fost comunicate anumite scrisori, precum și o serie de note privind convorbiri telefonice, încălcându-se astfel articolul 20 din regulamentul de bază.

80 În această privință, trebuie subliniat că reclamanta deduce existența unor documente suplimentare, care nu i-ar fi fost comunicate, din existența unor documente depuse de Consiliu în cursul procedurii în fața Tribunalului, și anume, două scrisori adresate Comisiei de autoritățile americane și un e-mail intern al serviciilor Comisiei, în care se menționa o convorbire telefonică cu autoritățile americane.

81 Cu toate acestea, trebuie arătat că reclamanta se limitează să presupună, fără nicio demonstrație, existența unor documente suplimentare care au exercitat o influență asupra concluziilor finale ale Comisiei.

82 Prin urmare, reclamanta nu poate invoca necomunicarea unor asemenea documente în susținerea motivului.

83 Având în vedere toate cele de mai sus, primul motiv trebuie respins.

Cu privire la al doilea motiv, întemeiat pe lipsa consultării statelor membre „în timp util” în cadrul comitetului consultativ în legătură cu excluderea frigiderelor cu trei uși din definiția produsului în cauză

— Argumentele părților

84 Reclamanta subliniază că, în conformitate cu articolul 15 alineatul (2) a doua teză din regulamentul de bază [devenit articolul 15 alineatul (2) a doua teză din Regulamentul nr. 1225/2009], președintele comitetului consultativ trebuie să comunice statelor membre, cât mai curând posibil, cu cel puțin 10 zile lucrătoare înaintea reuniunii comitetului, toate informațiile utile.

85 Această dispoziție ar fi fost încălcată în cauză, întrucât comitetul consultativ nu ar fi putut să își dea avizul în deplină cunoștință de cauză în lipsa comunicării tuturor informațiilor utile către membrii acestuia în termenul de 10 zile lucrătoare înainte de reuniunea din 19 și 20 iulie 2006, aceștia nefiind informați decât la 14 iulie 2006 cu privire la decizia Comisiei de a exclude frigiderele cu trei uși din definiția produsului în cauză.

86 Acest termen procedural de 10 zile lucrătoare a fost introdus în regulamentul de bază pentru a garanta respectarea drepturilor părților interesate și securitatea juridică. Obligația de a consulta în mod util statele membre în cadrul comitetului consultativ ar constitui o normă fundamentală de procedură prin faptul că poate avea consecințe asupra conținutului actului final adoptat. Astfel, consultarea statelor membre în cadrul comitetului consultativ ar putea determina Comisia să își modifice poziția.

87 Reclamanta adaugă că reorientarea operată de Comisie în ceea ce privește definiția produsului în cauză ar fi deschis o „dezbatere complet nouă", pentru care membrii comitetului consultativ ar fi avut nevoie de timp pentru a se pregăti.

88 Consiliul contestă temeinicia argumentelor reclamantei.

— Aprecierea Tribunalului

89 Din dosarul cauzei rezultă că, în reuniunea din 19 și 20 iulie 2006, comitetul consultativ s-a pronunțat asupra propunerii de măsuri definitive a Comisiei având în vedere informații cu privire la care statele membre nu primiseră comunicarea integrală decât la 14 iulie 2006.

90 Rezultă că, în opoziție cu prevederile articolului 15 alineatul (2) din regulamentul de bază, statele membre nu au primit, cu 10 zile lucrătoare înainte de reuniunea comitetului consultativ, comunicarea tuturor informațiilor utile pentru a se pronunța asupra deciziei Comisiei de a exclude din definiția produsului în cauză frigiderele cu trei uși.

91 Însă această încălcare a termenului prevăzut la articolul 15 alineatul (2) din regulamentul de bază nu poate, prin ea însăși, să constituie o încălcare a normelor fundamentale de procedură de natură să atragă nelegalitatea procedurii de consultare a statelor membre în cadrul comitetului consultativ și, prin urmare, a definiției produsului în cauză reținute în regulamentul atacat.

92 Astfel, potrivit considerentului (17) al Regulamentului nr. 461/2004 care a modificat în această privință regulamentul de bază, informațiile comunicate statelor membre în cadrul comitetului consultativ „ar trebui" transmise cu cel puțin 10 zile înaintea datei reuniunii stabilite de președintele comitetului consultativ, „[p]entru a lăsa statelor membre timp suficient pentru a le analiza".

93 Din modul de redactare a acestui considerent și, în special, din folosirea modului condițional („ar trebui") se deduce că respectarea termenului respectiv nu este prevăzută sub sancțiunea nulității procedurii de consultare a statelor membre în cadrul comitetului consultativ, ci, dimpotrivă, că cerințele articolului 15 alineatul (2) din regulamentul de bază pot fi îndeplinite atunci când statele membre dispun în fapt de suficient timp pentru a examina informațiile care le-au fost comunicate de președintele comitetului consultativ (a se vedea, prin analogie, Hotărârea Tribunalului din 14 decembrie 2004, FICF și alții/Comisia, T-317/02, Rec., p. II-4325, punctul 188 și jurisprudența citată).

94 Or, reclamanta nu a dovedit că statele membre au fost private de timpul necesar pentru a putea lua cunoștință în mod util de datele aferente noii definiții a produsului în cauză reținute de Comisie și că, din această cauză, comitetul consultativ nu ar fi putut să își dea avizul în deplină cunoștință de cauză.

95 Dimpotrivă, din dosarul cauzei rezultă că problema privind definiția produsului în cauză fusese discutată în detaliu de reprezentanții statelor membre în cadrul diferitor reuniuni ale comitetului consultativ care au avut loc în perioada anchetei și că această definiție fusese examinată printre altele în documentele privind măsurile definitive transmise de Comisie statelor membre la 5 iulie 2006.

96 Prin urmare, trebuie să se concluzioneze că încălcarea termenului stabilit la articolul 15 alineatul (2) din regulamentul de bază nu a putut să aibă vreun efect în ceea ce privește rezultatul procedurii de consultare și, în consecință, nici asupra definiției produsului în cauză reținute în final în regulamentul atacat (a se vedea în acest sens Hotărârea Tribunalului din 10 iulie 1991, RTE/Comisia, T-69/89, Rec., p. II-485, punctul 27, și Hotărârea Tribunalului din 27 noiembrie 1997, Kaysersberg/Comisia, T-290/94, Rec., p. II-2137, punctul 88).

97 Prin urmare, Republica Italiană a susținut în zadar în ședință că încălcarea termenului în cauză privase membrii comitetului consultativ de posibilitatea de a contesta în mod util schimbarea definiției produsului în cauză.

98 În această privință, trebuie subliniat în plus că, fără a fi contrazis, Consiliul a precizat că, deși anumite state membre solicitaseră și obținuseră, în cursul acestei reuniuni, un termen suplimentar, care expira la 27 iulie 2006, pentru a-și prezenta în scris opiniile în legătură cu propunerea Comisiei de măsuri definitive, cu toate acestea, niciunul dintre aceste state nu declarase că acest termen era insuficient și nici nu solicitase un alt termen suplimentar pentru a se pronunța.

99 În aceste condiții, al doilea motiv trebuie respins.

Cu privire la al treilea motiv, întemeiat pe insuficiența motivării regulamentului atacat în ceea ce privește definiția produsului în cauză

— Argumentele părților

100 Reclamanta susține că motivarea regulamentului atacat în ceea ce privește definiția produsului în cauză care a fost reținută în final nu îi permite nici să înțeleagă și nici să conteste temeinicia concluziilor finale la care a ajuns Consiliul și Comisia și nu permite Tribunalului să își exercite controlul jurisdicțional în această privință.

101 Ținând seama de caracterul fundamental și tardiv al reorientării Comisiei în ceea ce privește definiția dată produsului în cauză, motivarea regulamentului atacat ar fi insuficientă pentru a permite să se înțeleagă raționamentul urmat în răspunsul la argumentele expuse pe larg și la elementele de probă prezentate, în legătură cu această noțiune, timp de mai mult de un an.

102 În loc de a se limita să enunțe noua lor definiție a produsului în cauză, întemeindu-se totodată pe faptele și pe elementele materiale utilizate anterior, instituțiile ar fi trebuit să explice de ce criteriul configurației interne a combinelor de mare capacitate, întemeiat doar pe caracteristicile fizice ale acestora, trebuia să înlocuiască criteriul caracteristicilor externe, și anume, existența a cel puțin două uși batante separate și juxtapuse, considerat totuși până la acel moment adecvat având în vedere, pe de o parte, caracteristicile fizice ale aparatelor și, pe de altă parte, percepția consumatorului.

103 Instituțiile nu ar fi putut să înlăture în mod sumar acest ultim parametru, din moment ce părțile interesate și Comisia îl dezbătuseră cu îndârjire și acesta fusese considerat suportul esențial al definiției inițiale a produsului în cauză. Considerația potrivit căreia percepția consumatorilor nu mai era decisivă nu ar fi fost suficient motivată. Atunci când instituțiile Uniunii resping, precum în cauză, sondajele contradictorii efectuate în rândurile consumatorilor, acestea ar trebui să explice prin ce o asemenea contradicție constituie o dificultate pentru instituții.

104 Considerentele regulamentului atacat ar expune faptul că instituțiile Uniunii au fost determinate să excludă modelul cu trei uși din definiția produsului în cauză după ce au examinat mai în detaliu pozițiile anumitor institute de cercetare și organisme de clasificare, în lumina probelor suplimentare pe care LG le-ar fi prezentat ulterior comunicării documentului de informare finală.

105 Or, pe de o parte, LG nu ar fi prezentat niciun element de probă suplimentar, ci s-ar fi limitat să reafirme că respectiva configurație internă a produsului era mai importantă decât caracteristicile fizice externe ale acestuia și să transmită o scrisoare din 10 iulie 2006 a unui institut, în care relua o opinie pe care o prezentase Comisiei în aprilie 2006 și prin care reproșa acesteia că nu a urmat opinia respectivă în documentul de informare finală.

106 Pe de altă parte, Consiliul și Comisia nu ar fi explicat din ce cauză pozițiile exprimate de unele institute de cercetare și organisme de clasificare, dintre care cea mai mare parte clasifică combinele „side-by-side" pe baza configurației lor interne, iar nu în funcție de poziția ușilor, le-au determinat să concluzioneze că, din punctul de vedere al caracteristicilor fizice, modelul cu trei uși nu putea fi considerat inclus în segmentul combinelor „side-by-side". De asemenea, Consiliul și Comisia nu ar fi verificat nici autoritatea acestor institute și organisme calificate ca fiind „principale".

107 În plus, Consiliul și Comisia ar fi trebuit să explice din ce cauză anumite elemente de probă care se aflau la dosar din octombrie 2005 nu au fost considerate convingătoare în scopul anchetei și din ce cauză nu au luat în considerare alte elemente de probă, cum ar fi publicațiile asociațiilor independente ale consumatorilor, dintre care unele se referă în mod explicit la combinele cu trei uși.

108 Reclamanta adaugă faptul că practica instituțiilor nu este de a crea diferențe în cadrul definiției produsului în cauză, cu excepția situației în care există „linii clare de demarcație" între segmente. Or, în cauză nu ar exista o „linie clară de demarcație" între combinele „side-by-side" cu două uși și cele cu trei uși. Instituțiile nu ar fi explicat motivul pentru care, în lipsa unei „linii clare de demarcație", s-au simțit obligate să facă propria distincție.

109 În sfârșit, reclamanta presupune că „brusca" reorientare a instituțiilor a fost cauzată de un „«lobby» de ultim moment", ale cărui elemente nu apar totuși în motivarea regulamentului atacat.

110 Consiliul contestă temeinicia argumentelor reclamatei.

— Aprecierea Tribunalului

111 Trebuie amintit că motivarea unui act al instituțiilor Uniunii trebuie să menționeze în mod clar și neechivoc raționamentul autorului actului, astfel încât să se dea posibilitatea persoanelor interesate să ia cunoștință de temeiurile măsurii adoptate și să își apere drepturile, iar instanței să exercite controlul (Hotărârea Tribunalului din

27 septembrie 2005, Common Market Fertilizers/Comisia, T-134/03 și T-135/03, Rec., p. II-3923, punctul 156).

112 Cerința motivării trebuie apreciată în funcție de împrejurările cauzei, în special de conținutul actului, de natura motivelor invocate și de interesul de a primi explicații propriu destinatarului sau altor persoane vizate în mod direct și individual de acest act (Hotărârea Curții din 2 aprilie 1998, Comisia/Sytraval și Brink's France, C-367/95 P, Rec., p. I-1719, punctul 63).

113 Problema dacă motivarea unui act este suficientă trebuie să fie apreciată nu numai prin prisma modului de redactare a acestuia, ci și în raport cu contextul său, precum și cu ansamblul normelor juridice care reglementează materia respectivă (Hotărârea Curții din 29 februarie 1996, Belgia/Comisia, C-56/93, Rec., p. I-723, punctul 86, și Hotărârea Kaysersberg/Comisia, citată anterior, punctul 150).

114 În condițiile în care un regulament care instituie, precum în cauză, taxe antidumping definitive intră în cadrul sistematic al unui ansamblu de măsuri, nu se poate impune ca în motivarea acestuia să se specifice diferitele elemente de fapt și de drept, uneori foarte numeroase și complexe, ce constituie obiectul regulamentului și nici ca instituțiile să ia poziție în ceea ce privește toate argumentele invocate de părțile interesate. Dimpotrivă, este suficient ca autorul actului să expună faptele și considerațiile juridice care au o importanță esențială în economia regulamentului contestat.

115 Desigur, motivarea unui regulament ce instituie taxe antidumping trebuie apreciată ținând seama, printre altele, de informațiile care au fost comunicate de instituțiile Uniunii părților interesate și de observațiile depuse de acestea în cursul procedurii de anchetă. Cu toate acestea, instituțiile nu sunt obligate să motiveze în mod special lipsa luării în considerare a diferitor argumente invocate de părțile interesate. Este suficient ca regulamentul să cuprindă o justificare clară a principalelor elemente care au

intervenit în analiza acestora, în condițiile în care această justificare poate să clarifice motivele pentru care instituțiile au înlăturat argumentele relevante invocate de părți în cursul procedurii administrative.

116 Pe de altă parte, un regulament care instituie taxe antidumping la terminarea unei proceduri de anchetă nu trebuie să fie motivat decât prin raportare la ansamblul elementelor de fapt și de drept relevante pentru aprecierea care este realizată. Motivarea unui asemenea act nu are drept obiect explicarea evoluției poziției instituțiilor în cursul procedurii administrative și nu este, așadar, destinată să justifice diferențele dintre soluția reținută în cuprinsul actului final și poziția provizorie expusă în documentele comunicate părților interesate în cursul acestei proceduri cu scopul de a le permite să își prezinte observațiile. Prin urmare, această obligație nu impune instituțiilor nici să explice din ce cauză o poziție avută în vedere într-un anumit stadiu al procedurii administrative era eventual neîntemeiată.

117 În speță, astfel cum rezultă din considerentele (10) și (11) ale regulamentului atacat, definiția produsului în cauză se bazează pe dubla premisă a împărțirii tradiționale în trei segmente a pieței combinelor de mare capacitate (a se vedea punctul 6 de mai sus) și a unei „linii clare de demarcație” între aceste trei segmente.

118 Pentru a stabili dacă combinele de mare capacitate cu trei uși aparțin segmentului de combine „bottom-mount” sau segmentului de combine „side-by-side”, Comisia, în considerentul (13) al regulamentului atacat, a definit mai întâi produsul în cauză pe baza caracteristicilor sale externe, și anume, prezența a cel puțin două uși batante separate și juxtapuse, întemeindu-se atât pe caracteristicile fizice ale produsului, cât și pe percepția consumatorului, în timp ce reclamanta definise și anunțase modelul cu trei uși ca un frigider „side-by-side”.

119 În același considerent se precizează că, în această etapă preliminară a anchetei, Comisia nu a considerat că alinierea diferită a compartimentelor de răcire și de congelare în combina „side-by-side" și în modelul cu trei uși constituia un criteriu de distincție decisiv care permite să se excludă modelul cu trei uși din definiția produsului în cauză, în lipsa unor elemente de probă concludente și a unei definiții utilizate în mod curent pentru combinele „side-by-side".

120 Astfel cum rezultă din considerentul (14) al regulamentului atacat, Comisia a considerat totuși că trebuie să efectueze în cursul anchetei sale o evaluare mai amplă a pozițiilor exprimate de unele dintre principalele institute de cercetare și organisme de clasificare, majoritatea acestora clasificând combinele „side-by-side" în funcție de configurația lor internă, iar nu după poziția ușilor acestora.

121 În același considerent se precizează că, astfel, Comisia a fost pusă în situația de a revizui definiția produsului în cauză reținută în regulamentul provizoriu și de a exclude în final, pe baza caracteristicilor sale fizice, modelul cu trei uși din segmentul combinelor „side-by-side", astfel cum rezultă din considerentul (15) al regulamentului atacat.

122 În această privință, se menționează în considerentul (14) al regulamentului atacat că Comisia a înlăturat criteriul percepției consumatorului întrucât era neadecvat pentru a susține o concluzie clară în favoarea sau împotriva includerii frigiderului cu trei uși în definiția produsului în cauză, având în vedere rezultatele contradictorii ale sondajelor efectuate în rândurile consumatorilor pe care reclamanta și industria comunitară le prezentaseră în susținerea punctelor lor de vedere.

123 În aceste condiții, astfel cum se precizează în considerentul (15) al regulamentului atacat, instituțiile au considerat că modelul cu trei uși aparținea segmentului combinelor „bottom-mount”, iar nu segmentului combinelor „side-by-side”.

124 Prin urmare, trebuie să se considere că instituțiile au motivat suficient decizia lor de a exclude combinele cu trei uși din definiția produsului în cauză subliniind că sondajele efectuate în rândurile consumatorilor erau contradictorii, din moment ce din această constatare rezultă că, din cauza acestei contradicții, nu se putea deduce din sondajele menționate nicio concluzie incontestabilă referitoare la criteriul întemeiat pe percepția consumatorului.

125 După ce au constatat astfel imposibilitatea de a se lua o decizie în funcție de criteriul întemeiat pe percepția consumatorului, instituțiile s-au pronunțat pe baza pozițiilor principalelor institute de cercetare și a organismelor de clasificare, majoritatea acestora clasificând combinele „side-by-side” pe baza configurației lor interne, iar nu pe baza poziției ușilor.

126 O asemenea trimitere constituie o motivare suficientă a definiției produsului în cauză reținut în regulamentul atacat.

127 Prin urmare, reclamanta reproșează în mod nejustificat instituțiilor faptul că nu au explicat din ce cauză, în lipsa unei „linii clare de demarcație” între combinele „side-by-side” cu două uși și cele cu trei uși, au considerat că sunt obligate să efectueze o distincție proprie: arătând că principala caracteristică a combinelor „side-by-side” constă în dispunerea compartimentelor, instituțiile au transformat acest criteriu în linie de demarcație între combinele „side-by-side” și combinele cu trei uși, fără să fie necesare explicații mai detaliate în această privință.

128 În plus, trebuie amintit că încălcarea obligației de motivare constituie un motiv întemeiat pe încălcarea normelor fundamentale de procedură, distinct, ca atare, de motivul întemeiat pe inexactitatea motivelor din decizie, al cărui control ține de examinarea temeiniciei acestei decizii (Hotărârea Comisia/Sytraval și Brink's France, citată anterior, punctul 67; a se vedea de asemenea în acest sens Hotărârea Tribunalului din 19 iunie 2009, Qualcomm/Comisia, T-48/04, Rep., p. II-2029, punctul 179).

129 În scopul respectării obligației de motivare, era suficient, așadar, ca instituțiile să expună, astfel cum au procedat, motivele pe care le-au reținut pentru a exclude combinele cu trei uși din definiția produsului în cauză, contrar a ceea ce reținuseră într-o definiție inițială, al cărei caracter provizoriu era de altfel indicat în mod expres în considerentul (17) al regulamentului provizoriu, și aceasta fără a fi obligate să abordeze, pentru a justifica această excludere, toate aspectele de fapt și de drept tratate în cursul procedurii administrative.

130 În aceste condiții, trebuie să se concluzioneze că motivarea din regulamentul atacat în ceea ce privește definiția produsului în cauză a permis reclamantei, care a fost, de fapt, strâns implicată în cadrul procedurii administrative și, prin urmare, familiarizată cu problema definiției produsului în cauză, să înțeleagă și să conteste temeinicia soluției reținute în final, iar Tribunalului să își exercite controlul jurisdicțional în această privință, astfel cum rezultă, de altfel, din examinarea celui de al patrulea motiv.

131 Prin urmare, argumentul reclamantei potrivit căruia schimbarea definiției produsului în cauză ar fi fost cauzată de un „«lobby» de ultim moment" nemenționat de regulamentul atacat nu poate, în orice caz, să fie invocat în mod util, din moment ce rezultă din toate cele de mai sus că regulamentul atacat expune corespunzător cerințelor legale elementele de fapt și de drept relevante pentru aprecierea care este realizată prin acesta.

132 Având în vedere toate cele de mai sus, al treilea motiv trebuie respins.

Cu privire la al patrulea motiv, întemeiat pe o eroare de drept săvârșită la alegerea metodei de definire a produsului în cauză

— Argumentele părților

133 Reclamanta pretinde că metoda de definire a produsului în cauză încalcă articolul 1 alineatele (1) și (4) din regulamentul de bază, în măsura în care Consiliul nu a luat în considerare percepția consumatorului.

134 Astfel, reclamanta arată că diferențele în ceea ce privește caracteristicile fizice ale frigiderelor în cauză sunt atât de reduse, încât acestea nu au niciun efect asupra utilizării finale a acestor produse. Or, diferențele fizice nu ar justifica diferențierea produselor decât atunci când acestea au importanță pentru consumatori. Astfel, din moment ce diferențele în ceea ce privește caracteristicile fizice ale frigiderelor nu ar avea influență asupra utilizării lor finale, instituțiile nu ar fi putut să ignore impactul redus al acestora asupra percepției consumatorului. În consecință, Consiliul ar fi săvârșit o eroare prin înlăturarea elementelor de probă privind percepția consumatorilor în cauză.

135 În această privință, reclamanta subliniază că, în Regulamentul (CEE) nr. 1418/88 din 17 mai 1988 de instituire a unei taxe antidumping provizorie la importurile de anumite imprimante matriciale cu ace originare din Japonia (JO L 130, p. 12), însăși Comisia a considerat că diferențele minore care nu priveau caracteristicile fizice și tehnice fundamentale ale produselor nu trebuiau să permită să se excludă similitudinea produselor decât în situațiile în care aceste diferențe au drept efect ca aplicarea produselor în cauză, utilizarea acestora sau percepția pe care o are clientul asupra acestora să fie foarte diferite [considerentul (12) al Regulamentului nr. 1418/88]. În măsura în care instituțiile Uniunii ar fi considerat că elementele de probă privind percepția consumatorilor nu erau concludente, acestea ar fi trebuit să rețină o definiție mai largă a produsului în cauză, care să includă frigiderele cu trei uși.

136 Reclamanta precizează că nu contestă aprecierea de fapt efectuată de Consiliu pentru definiția produsului în cauză și se limitează să invoce o eroare de drept legată de metoda urmată în definirea produsului în cauză.

137 Consiliul contestă temeinicia prezentului motiv.

— Aprecierea Tribunalului

138 Mai întâi, trebuie arătat că definiția produsului în cauză în cadrul unei anchete antidumping are ca obiect să contribuie la elaborarea listei produselor care, dacă este cazul, vor face obiectul aplicării taxelor antidumping. În scopul acestei operațiuni, instituțiile pot ține seama de mai mulți factori, precum, printre altele, caracteristicile fizice, tehnice și chimice ale produselor, utilizarea acestora, interschimbabilitatea,

percepția avută de consumator, canalele de distribuție, procesul de fabricație, costurile de producție și calitatea.

139 În cauză, astfel cum rezultă din examinarea celui de al treilea motiv, Consiliul a subliniat, în considerentul (13) al regulamentului atacat, că, de la deschiderea procedurii de către Comisie, examinarea produsului în cauză a fost efectuată ținând seama atât de caracteristicile fizice și tehnice, cât și de percepția consumatorului asupra produselor în cauză. În considerentul (14) al regulamentului atacat, după ce a examinat elementele de probă, precum și pozițiile exprimate de unele dintre principalele institute de cercetare și organisme de clasificare, ce încearcă să elaboreze o definiție a segmentului frigiderelor „side-by-side" pe baza configurației interne a compartimentelor, iar nu în funcție de poziția ușilor, Consiliul a concluzionat că, din punctul de vedere al caracteristicilor fizice, modelul cu trei uși nu putea fi considerat parte din segmentul combinelor „side-by-side". În continuare, după ce examinat percepția consumatorului, Consiliul a considerat că elementele de probă depuse în această privință de reclamantă și de industria comunitară „se contraziceau reciproc", astfel încât acestea nu permiteau să se ajungă la o concluzie clară în ceea ce privește definiția produsului în cauză.

140 Trebuie să se constate astfel că, în opoziție cu ceea ce susține reclamanta, Consiliul a examinat elementele de probă privind percepția consumatorului, ajungând totuși la concluzia că aceste elemente erau contradictorii și, în consecință, nu erau concludente pentru definiția produsului în cauză. Argumentul reclamantei potrivit căruia Consiliul ar fi ignorat percepția consumatorului trebuie așadar, respins ca lipsit de temei de fapt.

141 În ceea ce privește argumentul reclamantei potrivit căruia diferențele fizice nu ar justifica diferențierea produselor decât atunci când acestea au importanță pentru consumatori, trebuie arătat că acesta nu se poate întemeia nici pe regulamentul de bază, nici pe jurisprudență. Astfel, după cum rezultă de la punctul 138 de mai sus, instituțiile Uniunii pot lua în considerare o varietate de factori în scopul definirii produsului în

cauză, printre care caracteristicile fizice, tehnice și chimice ale produselor dețin în mod firesc un loc important, fără a fi, cu toate acestea, în mod expres prioritare. În orice caz, nu se poate considera că diferențele în ceea ce privește caracteristicile fizice sau tehnice sunt relevante numai atunci când acestea sunt reflectate în percepția consumatorului.

142 În continuare, referitor la susținerea reclamantei potrivit căreia diferențele în ceea ce privește caracteristicile fizice și tehnice ale frigiderelor ar fi reduse sau subtile, este suficient să se arate că această apreciere de fapt nu apare în regulamentul atacat. Dimpotrivă, din considerentele (14) și (15) ale regulamentului menționat rezultă că, la aprecierea caracteristicilor fizice ale frigiderelor, Consiliul a acordat configurației lor interne o mai mare importanță decât poziției ușilor și a considerat apoi că diferențele astfel constatate ar fi o justificare pentru ca modelul cu trei uși să nu fie considerat parte din segmentul combinelor „side-by-side". Or, reclamanta se abține în mod explicit să pună în discuție aprecierea de fapt efectuată de Consiliu.

143 Trebuie, așadar, să se constate că premisa pe care se întemeiază argumentația reclamantei, potrivit căreia caracteristicile fizice și tehnice ale produselor examinate nu scot în evidență decât diferențe minore, se bazează pe o simplă afirmație, în susținerea căreia nu s-a invocat niciun element de probă prin care să se demonstreze temeinicia acesteia.

144 Pentru acest motiv, trebuie să se respingă de asemenea susținerea potrivit căreia, întrucât elementele de probă privind percepția consumatorilor nu au fost considerate concludente, definiția produsului în cauză trebuia să includă frigiderele cu trei uși.

145 Având în vedere toate cele de mai sus, al patrulea motiv trebuie respins.

146 Rezultă că prezenta acțiune trebuie respinsă în totalitate.

Cu privire la cheltuielile de judecată

147 Potrivit articolului 87 alineatul (2) din Regulamentul de procedură, partea care cade în pretenții este obligată, la cerere, la plata cheltuielilor de judecată.

148 Întrucât reclamanta a căzut în pretenții, se impune ca, pe lângă propriile cheltuieli de judecată, să fie obligată să suporte și cheltuielile de judecată efectuate de Consiliu și de LG, conform concluziilor acestora din urmă.

149 CECED suportă propriile cheltuieli de judecată.

150 Pe de altă parte, potrivit articolului 87 alineatul (4) primul paragraf din Regulamentul de procedură, statele membre și instituțiile care intervin în litigiu suportă propriile cheltuieli de judecată.

151 Prin urmare, Republica Italiană și Comisia suportă propriile cheltuieli de judecată.

Pentru aceste motive,

TRIBUNALUL (Camera a șasea)

declară și hotărăște:

1) Respinge acțiunea.

2) Whirlpool Europe Srl suportă propriile cheltuieli de judecată, precum și pe cele efectuate de Consiliul Uniunii Europene și de LG Electronics, Inc.

3) **Republica Italiană, Comisia Europeană și Consiliul European al Producătorilor de Echipamente Casnice (CECED) suportă propriile cheltuieli de judecată.**

Meij Vadapalas Truchot

Pronunțată astfel în ședință publică la Luxemburg, la 13 septembrie 2010.

Semnături

Cuprins

Cadrul juridic ..... II - 5013

Istoricul cauzei ..... II - 5017

1. Piața care face obiectul anchetei ..... II - 5017

2. Faza inițială a procedurii de anchetă ..... II - 5018

3. Regulamentul provizoriu ..... II - 5020

4. Faza ulterioară a procedurii de anchetă ..... II - 5021

5. Documentul de informare finală ..... II - 5022

6. Documentul de informare finală revizuit ..... II - 5023

7. Regulamentul atacat ..... II - 5025

Procedura și concluziile părților ..... II - 5026

În drept ..... II - 5030

1. Cu privire la pretinsa încălcare a articolului 116 alineatul (6) din Regulamentul de procedură ..... II - 5030

2. Cu privire la concluziile care vizează anularea ..... II - 5031

Cu privire la admisibilitate ..... II - 5031

Argumentele părților ..... II - 5031

Aprecierea Tribunalului ..... II - 5032

Cu privire la fond ..... II - 5032

Cu privire la primul motiv, întemeiat pe încălcarea dreptului la apărare al reclamantei referitor la excluderea frigiderelor cu trei uși din definiția produsului în cauză ..... II - 5033

— Argumentele părților ..... II - 5033

— Aprecierea Tribunalului ..... II - 5035

Cu privire la al doilea motiv, întemeiat pe lipsa consultării statelor membre „în timp util” în cadrul comitetului consultativ în legătură cu excluderea frigiderelor cu trei uși din definiția produsului în cauză ..... II - 5038

— Argumentele părților ..... II - 5038

— Aprecierea Tribunalului ..... II - 5039

Cu privire la al treilea motiv, întemeiat pe insuficiența motivării regulamentului atacat în ceea ce privește definiția produsului în cauză ..... II - 5042

— Argumentele părților ..... II - 5042

— Aprecierea Tribunalului ..... II - 5044

Cu privire la al patrulea motiv, întemeiat pe o eroare de drept săvârșită la alegerea metodei de definire a produsului în cauză ..... II - 5050

— Argumentele părților ..... II - 5050

— Aprecierea Tribunalului ..... II - 5051

Cu privire la cheltuielile de judecată ..... II - 5054